Προϊόντα Ποιότητος
ΠΙΤΣΟΣ
Γρηγόριος Κουβεριανός

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ
ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ
ΒΑΦΕΙΑ
Ἀλφαράμπλον
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΣΤΕΓΝΟ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΝΥΧΤΑ ἦταν ὅταν γιά πρώτη φορά τὸν ἀντίκρυσα.. Ὁ δρόμος ἔρημος καὶ οἱ διαβάτες λιγοστοί. Εἶχε σταματήσει—γιά λίγο μόνο λὲς γιά ξανάσα—μιά δυνατὴ μπόρα ποὺ μετέβαλλε τοὺς δρόμους σὲ χειμάρρους ὁρμητικούς. Τὰ σύννεφα σπρωγμένα ἀπὸ κάποιο δυνατό ἀόρατο χέρι τράβαγαν μὲ ταχύτητα ἀσυνήθιστη γιά τὸ βορηᾶ καὶ θαρροῦσες ἔτσι χαμηλά ὅπως ἦταν ὅτι περνοῦσαν σύρριζα ἀπὸ τὶς στέγες τῶν σπιτιῶν ποὺ ἔσταζαν ἀκόμη τὰ νερά τῆς βροχῆς πού εἶχε σταθῆ στά λούκια τους. Ἔκανε κρῦο τσουχτερό καί τὸ μέρος ἦταν κάπως ἀπέκεντρο. Λιγώτερο φωτισμένο ἀπὸ τοὺς ἐμπορικούς δρόμους ποὺ φωτίζονται περισσότερο χάρη στά πολλά καταστήματα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἄθελά μου εἶχα μιά προδιάθεση γιὰ φοβία ἀφοῦ ἀνεπίκαιρα καὶ χωρίς λόγο σκεπτόμουνα ἀπελθόντες ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦ συγγενεῖς καὶ περισσότερο τὴ μακαρίτισσα τή γιαγιά μου πού μᾶς ἔλεγε, ὅταν εἴμαστε παιδιά ὅτι στά χρόνια της ὁ κόσμος ἦταν τόσο καλός ὥστε ὁ οὐρανός ἦταν χαμηλά...καὶ τὸν ἔγλυφαν τά γελάδια!! Μπορεῖ ἀκόμη νά σκέφτηκα: Νὰ κι' ὁ δικός μας ο κόσμος καλωσύνεψε καί ὁ οὐρανός εἶναι τόσο χαμηλά ποὺ δὲν τὸν φθάνουν μὲν τά γελάδια, τὸνφιλιοῦν ὅμως οἱ στέγες τῶν σπιτιῶν μας!!

Γι αὐτό ἔνοιωσα ἕνα σφύξιμο στὴ καρδιά καὶ ἐτάχυνα τὸ βῆμα. Ἐκείνη ἡ σκιά πού ξαφνικά, σάν οὐρανοκατέβατο γέννημα βροχῆς φάνηκε στό ἀντικρυνό πεζοδρόμιο, μ' ἔκανε νά νοιώσω περισσότερη ἀπέχθεια στὸ χειμῶνα μὲ τὶς βροχές, τά κρύα, τοὺς ἀέρηδες καί τά...ἀερικά του. Παρ' ὅλα αὐτά αὐτοκυριαρχήθηκα. Τὸ φιλότιμο ποὺ λέγεται ἀντίκια ἀξιοπρέπεια ὀρθώθηκε μέσα μου. Κάποια φωνή σφύριξε σάν ἀντήχηση στ' αὐτιά μου:

Ἐ δὲν ντρέπεσαι κοντζά μου ἄντρας νά σκιάζεσαι τὶς σκιές;

Κοντοστάθηκα γιά μιά στιγμή καὶ βάλθηκα νὰ ἐξακριβώσω τό «φύλο της». Δέ χώριζε οὔτε κεφάλι οὔτε χέρια. Μόνο δυὸ πόδια ἀπὸ τοὺς κόμπους καί κάτω πού ἔσερναν ἰσάριθμα παλιοπάπουτσα. Πῆγα κοντά καὶ μὲ ὄχι λίγη προσπάθεια κατάφερα νά κάνω τὴν ἀναγνώριση. Τό...φάντασμα ἦταν ἕνας τραγλοδύτης ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὸ καβούκι του καί σκάρισε ποιός ξαίρει γιά ποιό λόγο ὅπως τὴν ἀποβροχιά τά σαλιγκάρια. Ἰκανοποιημένος τότε γύρισα νά φύγω ἀλλὰ τὴν περιέργεια καὶ τὴν παλληκαριά μου τὴν πλήρωσα. Ἡ ἄλλη μπερα πού ἔπιασε σὲ λίγο μὲ βρῆκε στὸ δρόμο καὶ μ' ἔκανε...παπί.

...Αὐτή ἡ σκηνή, ἡ ὄχι καί τόσο συνηθισμένη, ἀπωθημένη σέ κάποια πτυχή τοῦ ὑποσεινηδήτου ἔμενε ξεχασμένη μέχρι τὴν ἡμέρα—ὕστερα ἀπό καιρὸ ποὺ εἶδα τὸν πρωταγωνιστή της φάντη μπαστοῦνι, μπροστά στὰ μάτια μου. Γνωστὸς μοῦ φάνηκε ὁ ἀκαθορίστου ἡλικίας ἀνθρωπάκος ὁ κοντός στὸ ἀνάστημα, κακοκτυμένος καὶ βρώμικος. Ὅσο λίγο «πετσί» χώριζε ἐκεῖ κοντά στέ λαιμό του ἦταν λὲς καί τό εἶχε τρίψει μὲ κάρβουνο, κατάμαυρο ὅπως καὶ τά παλιὰ λιγδιασμένα ροῦχα του. Πρέπει νά ἦταν καμμιά ἑβδομηντάριά χρονῶν— ἔτσι τὸν ὑπολόγησα—διάβαζε ὅμως μέ εὐκολία κλεφτὰ τὶς ἐφημερίδες ποὺ ὁ κοντινός περιπτερᾶς εἶχε βάλλει κάτω ἀπὸ τὴ μόστρα του. Τὸν κύτταξα κι' ἄλλες φορές, δὲν μπόρεσα ὅμως νά θυμηθῶ τί μοῦ ἔλεγε αὐτή ἡ παράξενη παρουσία. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ τὴν ἑπομένη καί πολλὲς μέρες συνέχεια ποὺ τὸν παρατηροῦσα γιατὶ τὸν εἶχα ἐπισημάνει, μέχρις ὅτου ἕνας γνωστὸς μοῦ εἶπε τὴν ἱστορία του.

Ἦταν ὁ ἰδιοκτήτης γνωστοῦ καὶ κεντρικοῦ ἀρχοντόσπιτου μὲ μαγαζιά ἀπὸ κάτω καί μὲ πολλά λεφτά, ἀλλά μεγάλος «κλαρμίρης» ὅπως ἀπεκάλεσε τὸν φιλάργυρο. Μοῦ εἶπε ἀκόμη καὶ τὸ δρόμο ποὺ ἦταν τὸ ἀκίνητο. Τὴν ἴδια στιγμὴ θυμήθηκα ὅτι ἐκεῖ κοντά εἶχα δεῖ καί τόν τρωγλοδύτη ποὺ τὸν εἶχε περάσει γιά φάντασμα καὶ μὲ εἶχε τρομάξει ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποὺ ἔβρεχε. Ὁ σημερινός «συφορίτης» ἦταν τὸ ἴδιο πρόσωπο...

Ἔχει πολλά λεφτά καὶ κάθε μέρα στὰ ὑπάρχοντα προσθέτει καί ἄλλα. Δὲν χαλάει ὅμως παρά ἐλάχιστα. Ἴσα γιά νά μὴ πεθάνει. Δὲν τρώει, δὲν ντύνεται, δὲν πλένεται, δὲν δίνεται οὔτε φίχαλα ἀπὸ τὸ λίγο ψωμί του. Ὅλες οἱ χορδὲς ποὺ συνθέτουν τὸ συναίσθημα ἔχουν παύσει νά πάλλουν, ἔχουν ἀχρηστευθεῖ. Χαρακτηριστικότυπος φιλάργυρου ποὺ νοιώθει χαρὰ μόνο στὴ συγκέντρωση χρημάτων, ἡδονή. Δυστυχής ὑπαρξη ποὺ δὲν χάρηκε οὔτε σὲ τούτη τὴ ζωή καὶ τὸν περιμένει ἡ τύχη τοῦ ἄφρονα πλουσίου τῆς παραβολῆς τοῦ Χριστοῦ Σκουλίκι τῆς γῆς, πωρωμένη συνείδηση ποὺ δὲν συγκινεῖται μὲ τίποτα ἄλλο. Ἀνάλγητος ποὺ ὅπως μὲ πληροφορεῖ ὁ ἴδιος γνωστός θέλει τώρα νά διώξη μὲ ἔξωση, ἐπειδὴ δὲν τοῦ πληρώνει τακτικά τό νοίκι ἀκόμη καὶ ἕνα ἄρρωστο γεροντάκο νοικάρι του στὸν ὁποῖον ἔχει νοικιάσει μιὰ μικρή εἰσοδοῦλα, ποὺ ἐκεῖνος τὴ μισὴ χρησιμοποιεῖ γιά ἐργαστήριο καὶ τὴν ἄλλη μισὴ γιά διαμονή τοῦ διου καί τῆς μονάκριβης ἀνάπηρης κόρης του...

Δικαιολογημένα λοιπόν ἀπὸ καλοῦν κάποτε τὴν κοινωνία μας ζούγκλα. Τὶ περισσότερο κάνει ἕνα θηρίο ποὺ ἔχει μπροστά στά νύχια του ἕνα μικρὸ καί ἀδύνατο ζῶο; Καὶ τότε μ' αὐτά καί τά ἀποτρόπαια ἐγκλήματα πού συχνά δυστυχῶς γίνονται— κάποτε μπροστά στά μάτια μας, εὔλογα διερωτᾶται κανείς πῶς δὲ ρίχνει ὁ Θεός φωτιά νά μᾶς κάψη.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 160

Μία ἐπιστολὴ καὶ μία ἀπάντησις

ΤΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν

Κύριε Διευθυντά,

Ἐν σχέσει μέ τό δημοσιευθὲν σχόλιον εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 2081)9—1—1967 φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος σελίς 1η στήλη 2α, παρακαλοῦμεν ὅπως δημοσιεύσητε τά ἑξῆς:

Εἶναι ἀνακριβές ὅτι ἡ Ἀστυνομία Αἰγίου ἠνέχθη ἀσχημίας φιλάθλων εἰς βάρος ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων Πατρῶν κατά ποδοσφαιρικάς συναντήσεις εἰς Αἴγιον.

Κατὰ τὴν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν τῆς 20—11—1966 ἐν Αἰγίω μεταξύ ΠΑΝΑΧΑΙΚΗΣ καί ΠΑΝΑΙΓΙΑΛΕΙΟΥ ἔλαβον χώραν ἐντός καί ἐκτός τοῦ γηπέδου μικρᾶς ἐκτάσεως ἐπεισοδια μεταξύ τῶν φιλάθλων τῶν ἀντιπάλων ὁμάδων, κοινῇ ὑπαιτιότητι κατά τό μᾶλλον ἢ ἧττον, πλήν ὅμως, ὡς διεπιστώθη ἐκ τῆς διενεργηθείσης ἀμέσως διοικητικῆς ἐρεύνης (πρό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σχολίου σας) ἡ παρέμβασις τῆς Ἀστυνομίας Αἰγίου ὑπῆρξεν ἄκρως ἀντικειμενική καί σύμφωνος τῷ Νόμῳ.

Πέραν τούτου, τό δημοσιευθὲν ὅτι διά τά λαβόντα χώραν ἔκτροπα εἰς τό ποδοσφαιρικόν γήπεδον Πατρῶν τήν 6—1—1967 μεταξύ τῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων ΠΑΝΑΙΓΙΑΛΕΙΟΥ καὶ ΘΥΕΛΛΗΣ εὐθύνεται ἡ Ἀστυνομία Αἰγίου, ἀποτελεῖ SUI GENERIS ἄποψιν καί ἐντελῶς ἀνεδαφικήν καί ἀπαράδεκτον γνωστοῦ, ὅπως τοῖς πᾶσιν, ὅτι τό ποδοσφαιρικόν γήπεδον Πατρῶν καί ἡ ἐν αὐτῷ τήρησις τῆς τάξεως ἐμπίπτει εἰς τήν ἁρμοδιότητα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ οὐχί τῆς Χωροφυλακῆς καί δή τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καί οὐχί τῆς Χωροφυλακῆς καί δή τῆς Ἀστυνομίας Αἰγίου.

Πάτραι 13 Ἰανουαρίου 1967

Ὁ Διοικητής τῆς Διοικήσεως
ΠΑΝΑΓ. ΣΟΥΛΑΝΤΙΚΑΣ
Ἀντ)ρχης

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΜΑΣ

Δέν θά ἠθέλαμεν νά ἀντιδικήσωμεν μέ τήν Χωροφυλακή καί τόν κατά πάντα ἄξιον Διοικητήν Διοικήσεως Ἀχαΐας κ. Π. Σουλαντίκαν, πλήν, φεῦ, δέν δυνάμεθα ἐμή νά δώσωμεν ἀπάντησιν.

Γράφει κ. Διοικητής π.χ. ὅτι δέν εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Χωροφυλακή Αἰγίου ἠνέχθη ἀσχημίας φιλάθλων εἰς βάρος ποδοσφαιριστῶν ὁμάδων Πατρῶν καί δή μεροληπτικῶς. Ἀλλά τοιοῦτον τί ὅμως οὐδαμοῦ ἀνεγράφη. Ὁ «Ἐθν. Κήρυξ» ἔγραψεν ὅτι ἡ Χωροφυλακή Αἰγίου (καί ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν) ἠνέχθησαν ἀσχημίας μεταξύ φιλάθλων μέ ἀποτέλεσμα νά μειοῦται ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ τό γέντρον τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. (Κατά τήν κρίσιν μας).

Ἤδη κατόπιν καί προσωπικῆς ἐπαφῆς μετά τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπληροφορήθημεν μέ εὐχαρίστησιν καί ἱκανοποίησιν ὅτι ἡ Χωροφυλακή ἔχει προβῆ ἀπό μακροῦ εἰς πολλάς περιπτώσεις εἰς διώξεις τῶν ἀσχημονούντων καί τό σπουδαιότερον, ὅτι ἀπό τινος, αἱ ἐκάστοτε συγκεντρώσεις φιλάθλων ἐντός τῶν γηπέδων κινηματογραφοῦνται, ὥστε ὁσάκις συμβαίνουν ἀσχημίαι ἡ ταινία νά εἶναι ὁ ἀψευδής μάρτυς τῶν ἐνόχων, οἱ ὁποῖοι καί θά τιμωροῦνται συμφώνως τῷ Νόμῳ.

Ὡς πρός τήν δευτέραν παράγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπειδή προφανῶς πρόκειται περί παρανοήσεως τοῦ ἰδικοῦ μας κειμένου, περιοριζόμεθα, νά παρακαλέσωμεν τόν κ. Διοικητήν διά μίαν προσεκτικωτέραν αὐτοῦ ἀνάγνωσιν. Ἐν πάσῃ δέ περιπτώσει οὐδαμοῦ ὡμιλήσαμεν περί «εὐθύνης» τῆς Ἀστυνομίας Αἰγίου. Ἁπλῶς ἐτονίσαμεν τήν ἀνάγκην ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ τῶν νόμων καί ἀπό τήν Χωροφυλακήν καί ἀπό τήν Ἀστυνομίαν, καὶ μὲ σκοπόν τήν περιστολήν τῶν πολλαπλῶν χυδαιοτήτων πού λαμβάνουν χώραν εἰς τά γήπεδα ὅπου εἶναι ἀδύνατος ἡ προσέλευσις εὐπρεπῶν ἀνθρώπων γυναικῶν ἤ παιδιῶν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

ναι οἱ μόνοι ἀπομείναντες ἀγνοί Ἕλληνες. Οἱ ἀστοί ἔχουμε διεθνιστικὸν πολιτισμόν, μὲ διάφορον βαθμὸν ἀφελληνισμοῦ ἕκαστος.

Προβάλλει ἐπίσης καὶ ἡ ἀπορία: ἕνας τόσον καλὸς θεσμὸς ὅπως ὁ προσκοπισμὸς γιατὶ περιορίζεται σὲ τόσο λίγα ἑλληνόπουλα; Εἶναι προνόμιον; Τὰ ἐκτὸς προσκοπισμοῦ Ἑλληνόπουλα εἶναι τόσον ἀνεπίδεκτα ἐθελοντικῆς προσκοπικῆς ἀγωγῆς; Γιατί δὲν ἐφαρμόζεται ἡ προσκοπικὴ παιδαγωγικὴ ἀπὸ τὰ σχολεῖά μας; Μήπως πράγματι οἱ ἀρχηγοὶ καὶ βαθμοφόροι τοῦ προσκοπισμοῦ ὠθοῦν ὑποσυνειδήτως πρὸς ἐξωελληνικούς δρόμους;

Ἡ δήλωσις τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλέγξῃ τὰς ἐνεργείας τῶν ὑπευθύνων παιδαγωγῶν βαθμοφόρων, ἦτο τοὐλάχιστον ἀτυχής.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ συμφωνήσουμε μὲ τὸν κ. Ψαρουδάκη, διότι, μπορεῖ νὰ γράφεται στὰ χαρτιά, ὅτι ἀπαγορεύεται ὁ προσηλυτισμὸς ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει ἀξίαν ὅταν ὁ βαθμοφόρος εἶναι π.χ. κομμουνιστὴς καθοδηγητής, ἤ ὅταν εἶναι μασόνος. Καὶ οἱ δύο αὐτὲς μυστικὲς φατρίες εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τῶν ξένων ἀποικιοκρατῶν, δηλαδὴ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ποὺ συνεργάζονται εἰς τὴν προπαγάνδαν μειονεξίας μὲ τὸ ἀφελληνισθὲν ἤδη κράτος τῶν Ἀθηνῶν.

Πολὺ ἐκδηλωτικὴ πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ προσκοπικὴ ἐγκύκλιος τῆς Ἐφορείας Πατρῶν πού γράφει: «Ο προσκοπισμὸς εἶναι μιὰ παγκόσμια ἀδελφότης ποὺ ἐναρμονίζεται ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Προσκοπικὴν Ἐπιτροπή, ποὺ ἐδρεύει στὸν Καναδᾶ. Δύναται δὲ νὰ συντελέση στὴν παγίωσις τῆς εἰρήνης. Οἱ προσκοποι ἀγαποῦν μέχρις αὐτοθυσίας τὴν πατρίδα ἀλλὰ σέβονται καὶ τὴν πατρίδα τῶν ἄλλων».

Ἡ διαφώτισις αὐτὴ φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς προπαγάνδας τῶν ξένων ὀργάνωτῶν προσκόπων στὴν Ἑλλάδα, διότι, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, στὴν Ἀμερικὴν ὅπου ἐφιλοξενήθημεν καὶ ἀπὸ προσκόπους, ἀσφαλῶς δὲ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, δὲν ὑπῆρχε τέτοια παράγραφος εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν προσκόπων. Τὸ FUNDAMENTALS of the BOY SCOUT MOVFMENT γράφει: μόνον ὅτι ὁ scout (πρόσκοπος, περιπολῶν ἤ κατάσκοπος) πρέπει νὰ εἶναι πιστὸς εἰς τὸν ἀρχηγόν του, τοὺς γονεῖς του, τὴν πατρίδα('Αμερικήν) καὶ εἰς τὸν Θεόν. ('Υπάρχει εἰς Ν. Ὑόρκην καὶ ἡ Προτεσταντικὴ Ἐπιτροπὴ Προσκόπων).

Δὲν ἀποκλείεται βέβαια, μεταγενεστέρως, διὰ λόγους προπαγάνδας νὰ ἐτροποποιήθησαν καὶ τὰ ξένα αὐτά καταστατικά. Στὴν οὐσία ὅμως οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ ἄλλοι πρόσκοποι οὐδὲποτε ἐσεβάσθησαν τὰς ξένας πατρίδας. Πῶς λοιπὸν τὰ Ἑλληνόπουλα θά σεβασθοῦν τὶς πατρίδες τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους; Διὰ τῆς ὑποταγῆς; Γιὰ ποιά ἀδελφότητα καὶ εἰρήνη μιλᾶμε στὰ παιδιά; Ἐκάμαμε ἐμεῖς ποτὲ καμμιὰ ἐπίθεση πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους; Ἤ μήπως θέλουν νὰ μᾶς ἀφοπλίσουν καὶ ἀπὸ τὴν ἐσχάτη ἀντίσταση κατὰ τῶν βαρβάρων εἰσβολῶν τους; Πῶς τὰ παιδιά μας θὰ μοιράσουν τὴν ἀγάπη τους πρὸς τὴν πατρίδα Ἑλλάδα καὶ τὶς πατρίδες τῶν ἄλλων; Γιὰ ποιάν ἀπ' ὅλες τίς πατρίδες θὰ θυσιαστοῦν; Πῶς θὰ συμβιβάσουμε ἐθνισμὸν καὶ διεθνισμόν;

Τὸ δίλημμα εἶναι ἀμείλικτον, ὁ δὲ Προσκοπισμός μας πρέπει νὰ σπεύση νὰ τροποποιήση τὸ καταστατικόν του, νὰ ἑλληνοποιηθῇ,(ὅπως καὶ ὁλόκληρος ἡ παιδεία βέβαια) πρὶν ἡ ἀντίστασις τοῦ ἀγνοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὀργανωθῇ καὶ ἐκδηλωθῇ δραστηριώτερον, ὁπότε νέα διχόνοια καὶ δεινά θὰ προκύψουν εἰς τὸ δύσμοιρο τοῦτο Ἔθνος.

Ν. ΣΚΛΗΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ: Κρίσεις καὶ ἐντυπώσεις

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνῆλθε τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης εἰς νέαν συνεδρίασιν, ἀλλὰ λόγῳ τῆς παρουσίας 14 μόνον συμβούλων (ἐπὶ συόλου 25) ἀπέφυγε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κυριωτέρων καὶ μοναδικῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἤτοι τῶν Στοῶν καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Ζώνης.

Ἀπεναντίας λόγῳ τῆς δημιουργηθείσης ἀνέσεως, ὁ κ. Πρόεδρος εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἰσαγάγῃ σωρείαν ἄλλων θεμάτων μὴ ἀναγεγραμμένων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον, ὡς ἐγνώσθη, προεκάλεσε τὴν δυσφορίαν τῶν ἀπουσιασάντων.

Τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπρότεινε πρῶτος ὁ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ὁ ὁποῖος μάλιστα, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀπουσίαζεν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Σώματος κ. Ν. Λαϊνιώτης, (κατά τήν ἔξιν τοῦ προκατόχου του κ. Α. Κακογιάννη) εἶπεν: «Ὅλοι «γραμματιλίκι» θέλανε, ἀλλὰ τώρα ἀπουσιάζουν καὶ κάνουμε τὸν γραμματέα ἐμεῖς».

Εἰς τὴν πρότασιν ἀντετάχθη ὁ κ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ὁ ὁποῖος εἶπεν εἰρωνικῶς, ὅτι οἱ ἀπουσιάζοντες 12 σύμβουλοι, ἠκολούθουν προφανῶς τὸ παράδειγμα τῶν βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν πηγαίνουν ποτὲ εἰς τὴν Βουλήν. Εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἀτμοσφαῖραν παρενέβησαν καὶ οἱ κ.κ. Βρῆς καὶ Παπαδόπουλος

ΒΡΗΣ: Συμφωνῶ μὲ τὸν κ. Ἀθανασίου. Τά δύο θέματα εἶναι σοβαρά καὶ ὅλοι πρέπει νὰ λάβουν ὑπεύθυνον θέσιν. Συνεπῶς ἄς μὴ γίνῃ σήμερον συζήτησις ἀφοῦ παρίστανται μόνον 13...βουλευταί!!

ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Ὄχι, ὄχι βουλευταὶ εἶναι οἱ...ἀπουσιάζοντες.

Ὁ κ. ΚΟΜΜΑΤΑΣ ἐζήτησεν ἀκολούθως ὅπως συσταθῇ εἰς τά «γκαρσένια» τῶν καφενείων τῶν πλατειῶν νὰ μὴ πατοῦν τὰ ἄνθη τῶν δημοτικῶν κηπαρίων.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἤρχισε νέα συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πλατείας Ἀγίας Αἰκατερίνης, εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ὁποίας, ὡς γνωστὸν ζωηρῶς ἀντετάχθησαν εἰς προηγουμένην συνεδρίασιν οἱ κ.κ. Ἀλ. Βρῆς καί Εὐ. Ἀθανασίου. Ἡ οὐσία τοῦ θέματος εὑρίσκετο εἰς τό ἄν θά ἔπρεπε ἤ ὄχι νά δοθῇ ἄδεια ἀνεγέρσεως οἰκίας ἀκριβῶς παραπλεύρως τοῦ ναοῦ Ἀγίας Αἰκατερίνης καὶ ἐπί χώρου, ὁ ὁποῖος προορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου ὡς πλατεία.

Ὁμιλήσας καὶ πάλιν δι' ὀλίγων ὁ κ. Βρῆς ἐπανέλαβεν, ὅτι θέμα καταστροφῆς τῆς πλατείας δέν τίθεται πλέον, δοθέντος ὅτι καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρητήθησαν τῆς αἰτήσεως, ὅπως τοὺς χορηγηθῇ ἄδεια ἀνεγέρσεως. Ἀπομένει συνεπῶς τὸ θέμα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου φυσικὰ μὲ μίαν λογικὴν τιμήν.

Ἐπί τοῦ θέματος ἔλαβον τὸν λόγον δι' ὀλίγων καὶ ἄλλοι σύμβουλοι, ὁ κ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ δὲ συνέστησεν ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, οὐχὶ τὴν ἀπολλοτρίωσιν, ἀλλὰ τὴν ἀγορά, τοῦ οἰκοπέδου ὑπὸ τοῦ Δήμου.

Ὁ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ἐξ ἄλλου εἶπεν, ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς πλατείας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποκλεισθῇ καὶ ὅτι ὁ Δῆμος θά κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν δικαίαν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου.

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐδημιουργήθη ἐπεισόδιον, ὅταν ὁ Πρόεδρος κ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ συνέστησε εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καὶ ἐκθέτοντα τὸ ζήτημά του δημότην ὅπως «ὁμιλεῖ χαμηλότερα καὶ εὐπρεπέστερα.

Ὁ δημότης ὅμως δὲν ἔπηρε ἄσθη ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν σύστασιν καὶ μὲ φωνὴν ἀκόμη περισσότερον ὑψωμένην ἠκούσθη λέγων. »Ὑψώνεις καὶ σύ ὅταν δὲν πρέπει καί τὴν κατεβάζεις ἐπίσης ὅταν δὲν πρέπει. Ζητᾶμε τὰ δίκαιό μας. Ποῦ τὸ βρήκατε σεῖς τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς παρεμβάλλετε ἐμπόδιο στὴ ζωή μας; Τί εἴσαστε σεῖς; Δώστε μας τὰ ἐνοίκια ποὺ δίνουμε ἐδῶ καὶ τρία χρόνια ἐξ αἰτίας τῆς ἐκκρεμότητος.

Ἡ δημιουργηθεῖσα ἀτμοσφαῖρα ὑπῆρξε ἤκιστα κολακευτικὴ διά τό Σῶμα ὁλόκληρον ἀλλὰ ἰδιαιτέρως διά τὸν κ. Πρόεδρον, ὁ ὁποῖος συγκρατήσας τὴν ψυχραιμίαν του, παρ' ὅλον ὅτι οὐδεὶς ἐπενέβη νὰ τὸν βοηθήσῃ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἀπέφυγε νὰ ἐκτραχύνη τά πράγματα.

Τελικῶς συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Παποδοπούλου καὶ Μαρινάκη πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ ἐπιμάχου οἰκοπέδου.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΝΟΡΙΑ

Εἰσήχθη ἐν συνεχείᾳ, κατὰ νόμον, εἰσήγησις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν αἰτούσης τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Σώματος διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Φανουρίου ὡς ἐνοριακοῦ.

ΤΣΙΤΣΑΡΑΣ: Ἐγὼ γνώμην δὲν μπορῶ νά ἔχω διότι εἶμαι ἀπροετοίμαστος, τώρα τὸ ἀκούω. Φοβοῦμαι ὅμως μήπως προκαλέση ἀναστάτωσιν, γιατί ἔτσι θὰ χωρίσωμεν τὴν συνοικίαν Ἁγίου Διονυσίου.

ΒΡΗΣ: Δὲν νομίζω ὅτι θὰ ὑπάρξη ἀναστάτωσις. Ἀπεναντίας εἶναι φανερὸν ὅτι ἐνῶ οἱ ἐ ορῖται Ἁγίου Διονυσίου οὐδὲν ἔχουν νά χάσουν, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τοῦ Ναοῦ θὰ ἐξυπηρετοῦνται πλήρως.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:...Καὶ μυστικά ἐξ ἄλλου δὲν ὑπάρχουν. Διότι ἄν ὑπάρχουν ἄς ποῦμε τὸ γνωστόν «Ἄγιε Φανούριε φανέρωσέ το!!».

Ἐπειδὴ κατά τὴν συζήτησιν ἐγένετο λόγος περί τοῦ Νόμου 2.200, ὅστις προβλέπει καὶ περί τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν, ὁ κ. Παπαδόπουλος ἀνέφερεν, ὅτι κατέπιν αὐτεπαγγέλτου ἐπεμβάσεως θὰ ἀχθοῦν ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ὑπαίτιοι τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ ἀειμνήστου ὁμογενοῦς Δημοπούλου, εἰς τὸν χῶρον ἔναντι τοῦ ΚΕΤΕΣ, εἰς τὴν συνοικίαν Στρατώνων, δοθέντος ὅτι ἡ ταφὴ ὑπῆρξε παράνομος.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ποῖος ἔκαμε τὴν μήνυσιν;

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κανένας. Ἐπενέβη μόνη της ἡ Χωροφυλακή.

ΤΣΙΤΣΑΡΑΣ: (εἰρωνικῶς) Τότε θὰ πᾶμε ὅλοι μέσα!!

ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΚΛΟΓΗ

Διεξήχθη ἀκολούθως ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ διά τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς ἀναπληρωματικοῦ μέλους τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς. Ἐξελέγη ὁ κ. Π. Κομματᾶς λαβὼν 9 ψήφους ἔναντι 5 λευκῶν.(Βρῆς, Γκολφινόπουλος, Παπαδόπουλος, Σαράντης καὶ Τσιτσάρας).

Ἡ συνεδρίασις ἐτερματίσθη μὲ ἔγκρισιν εἰσηγήσεως τοῦ κ. Δημάρχου περὶ ἀποστολῆς ψηφίσματος εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας κ. Ἰ. Θεοδωρακόπουλον, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀπεδέχθη παράκλησιν ὅπως χορηγήση ποσὸν 500 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκοπέδου ἐφ' οὗ θὰ ἀνεγερθῇ κτίριο διὰ τὴν μένιμον στέγασιν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Βιβλίου. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, προσέθεσεν ὁ κ. Δήμαρχος, ἐπισημοποιεῖται ἡ ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τυγχάνει πλήρους ἀναγνωρίσεως, ἀφοῦ θὰ συμμετέχη οἰκονομικῶς καὶ τὸ Κράτος. Ἐξ ἄλλου λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ κ.